

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravištvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglašila se plačuje od navadne vrstice, če se natise enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Poziv iz Celja.

V nekaterih dneh se bodo vršili na naših gimnazijah, torej tudi na naši tako imenovani slovenski gimnaziji v Celju, sprejemni izpiti za prihodnje šolsko leto. Ta zavod ima namen, da se izomika naša mladina tudi še po dovršeni ljudski soli vsaj deloma v slovenskem jeziku. Skrbjeno je pa seveda — na to ne bode naša vlada nikdar pozabila — da se podučuje vsak mladenič tudi v nemškem jeziku.

Naša čast zahteva, da pošilja vsak Slovenec svoje sinove v našo, ne v nemško gimnazijo. Pokažimo, da se ve slovenski narod posluževati svojih pravic, da dobro razume, kaj je njegovi deci koristno in potrebno. Mnogoštevilno obiskovanje našega zavoda bo najboljši odgovor vsem tistim klevetnikom in nasprotnikom, ki v svoji ošabnosti slovenskemu narodu ne privoščijo niti trohice tu ali tam, dasiravno se njim deli povsod obilna mera.

Vsak Slovenec, ki pridobi vsaj jednega novega učenca za zavod, storil je resnično narodno delo — to je vredno več, kakor lepe besede brez dejanja! Naj potuje ta številka »Slov. Gospodarja« od duhovnika do duhovnika, od učitelja do učitelja, od kmeta do kmeta.

Vsak naj drugega spodbuja in nagovarja; rodoljubi spremljajte sami vse one stariše, ki so našega mišljenja, v Celje, in podpirajte posebno kmečke ljudi s svojim svetom ravno tu v Celju, da jih ne bi nasprotniki morda v zadnjem hipu pregovorili in še na potu odvrnili od njihovega namena. Na delo torej! Rodoljub.

Na delo, voditelji naši, društva naša!

Odkar je ministerski predsednik, grof Badeni, zaključil državni zbor, vreden je za nas Slovence vsaki dan, če delamo, breg zlata, če ne delamo, pa nič. Sedanji mir je le premirje, in stojimo pred hudo borbo, mi Slovenci pred borbo, ki bode nam odločila življenje ali smrt.

Zato Nemci neutrudno zborujejo, tuhtajo naklepe, predlagajo nasvete, kako bi se naj Avstrija uravnala, da bi med narodi vladal mir, rekše, da bi prihodnjic Slovencev ne bilo treba več šteti, da bi bil most do Adrije dogotovljen. In mi?

Če roke križem držimo, drugzega nismo vredni, nego da poginemo. Narod naš, vsak Slovenec, od prvega do zadnjega, mora biti pripravljen na veliki trenotek, ko ga bodo vodje poklicali na bojišče; vsak mora takrat vedeti, kaj naj stori, kaj hoče, v prvi vrsti pa vodje. V to svrhu pa je treba, da se pripravimo!

Kaj naj hočemo? »Slov. Gospodar« je odgovoril na to vprašanje v člankih »Pred važnimi izpremembami«.

Držimo se tega! »Namestnijske oziroma deželno-vladne oddelke, kjer smo v manjšini; slovenske šole; slovensko sodišče druge instance; pri vseh uradih slovenski poslovni jezik. Prvo je, da se duševno oslobodimo«. Sicer pa se imajo naše zahteve nadrobneje premozgati, točno formulirati, potem postaviti pred narod, narod pa podžgati, da se jih oprime z vso svojo dušo.

V to svrhu svetujemo, da se zberó zastopniki vseh slovenskih društev, ki se pečajo s politiko, in naši poslanci ter izrekó zahteve Slovencev v obliki točnih in jasnih resolucij, da nadalje oskrbijo poljudno in iskreno pisan spis, ki se naj razpeča na tisoče in tisoče brezplačno med narod in da končno naredijo podroben načrt za slovenske tabore.

Politična društva, kolikor nam jih je znanih, so: »Slovensko društvo (za ves Spodnji Štajar), »Katol. politično društvo« in »Slovensko društvo« (za Kranjsko), »Katol. polit. in gospodarsko društvo za Slovence« (na Koroškem), »Sloga« (za Gorisko), »Edinost« (za Trst in okolico), posebej na Spod. Štajarskem: »Slov. katol. politično društvo v Konjicah«, »Slov. polit. in gospodarsko društvo« (za Ljutomer in Gornjo Radgono), »Pozor« (za Ptuj), »Slov. katol. delavsko društvo« (v Žalcu), »Katol. polit. društvo« (za vranski okraj), »Slov. katol. polit. društvo« (na Teharjih) in »Katol. politično društvo« (na Slatini).

Torej na delo, voditelji naši, društva naša! Ne odlagajmo, da ne bode prepozno! Zgubiti nimamo ničesar, pridobiti zlato prihodnost. Naprej zastava Slave!

Ljudski shod kat. pol. društva za vranski okraj.

(Iz Šentjurija ob Taboru.)

(Konec.)

Na-to je g. govornik, župnik Franc Zdolšek omenil več točk, po katerih bi se kmečki stan zopet povzdignil. Te-so: 1. Kmečki domovi. Kmet bi se na svojem posestvu smel zadolžiti le do polovice prave vrednosti in nikdo bi ga ne smel pregnati s posestva. Dediči bi manj dobili, a za-to bi imeli pravico priti domu za časa svoje onemoglosti, seveda le samci, ne družine.

2. Če bi prodal kmet svoje posestvo, bi ga smel le tak kupiti, ki sam dela. Če bi pa kak grajščak umrl, naj bi država posestvo kupila in ga med kmete razdelila.

3. Kar pri nastopu posestnika zelo mori, je desetek, kateri pride prav visoko in če ga je treba večkrat plačati radi slučajne smrti, je to prav občutljivo. Zato, če je posestvo vredno 1000 gld., naj bi ne bilo plačati